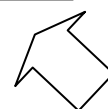

У листопаді голо у саді.

Осінь, осінь, листопад,
Жовте листя стелить сад,
За моря в краї далекі
Відлетіли вже лелеки.
Хмари небо затягли,
Вітер віє з-за гори,
Ходить осінь листопадом,
Жовте листя стелить садом.
(Анатолій Житкевич)

Розмалюй у газетці все, що бажаєш . Вона Твоя! ПІДПИШИ СВОЮ ГАЗЕТКУ!

Прочитай казку. Якщо ти ще не вмієш читати, попроси маму, тата, бабусю, дідуся.... Не забудь їм подякувати!

Дід Осінник.

- **Василь Сухомлинський**

У темному лісі живе дід Осінник. Спить на сухому листі, сторожко прислухається до пташиного співу. Як тільки почує сумну журавлину пісню — курли-курли — підводиться й каже:

— Прийшла моя година. Відлітають до теплого краю журавлі.

Виходить з лісу дід Осінник — сірий, у сивому дощовику. Де пройде, там листя жовтіє й опадає на землю. Виходить на узлісся, прихиляється до дуба й тихо-тихо щось мугиче.

Це не пісня, а осінній вітер... Коли дід співає, його борода росте, розвівається за вітром. Ось вона вже простяглася луками. Посіріли луки

— Осінній туман, — кажуть люди.

І не здогадуються, що це ж, борода діда Осінника.

Дай відповідь на питання:

1. Хто живе у лісі?
2. Як звучить пісня діда Осінника?
3. Чого люди не здогадуються?

Осінь – чарівниця. Текст – розповідь.

Ось і настала осінь. Пора, яку ще називають золотою.

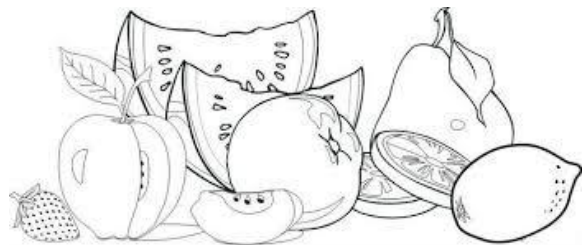
Довкола усе змінюється. Осінь, мов художниця, розмалювала дерева в жовто-червоний колір. Листя поволі опадає на землю. Трава висохла, стала темно-зеленою, де-не-де коричневою. Птахи відлетіли в теплі краї, не чути їхнього голосного співу. Горобці злітаються на червону горобину та калину.

Людам осінь принесла щедрий урожай. У садах і городах допіли овочі і фрукти.

Осінь можна назвати чарівницею.

Кольори – завчи і розмальовуй!

Червоний
Помаранчевий, Оранжевий
Жовтий
Зелений
Блакитний
Синій
Фіолетовий
Чорний
Коричневий
Білий

Як сумно було б на світі без
кольорів!

Смачненькі загадки відгадай

– запиши або намалюй відповідь.

Що то за голова, Що лиш зуби й борода?	Народжується з квітки, Його всі люблять дітки, Заліза в нім багато, Рум'яне і хрустке. А ну, скажіть, малята, То що ж воно таке?
Печуть мене, смажать і варять, Їдять мене і дуже хвалять.	Лампочка вгорі висіла, Стала смачна, пожовтіла. Діти лампочку зірвали, З апетитом скуштували.
Сидить Марушка в семи кожушках. Хто її роздягає, той сльози проливає.	Зелені сережки На гіллі висіли, На сонечці підсмажились І почервоніли!
Довгий, зелений, Добрий і солоний, Добрий і сирий. Хто він такий?	Чи то жовта, Чи то синя Соковита господиня. Чи то сонце, Чи то злива — Пригостить нас влітку...
Хто хустиночку свою Влітку покриває? І по двадцять хустинок На голівці має?	Мовби на одній нозі. Він зростає на лозі. Подивись скоріш в віконце — Грона сповнені всі сонця! Кожен скуштувати рад Соковитий...
огірок, картопля, часник, цибуля, капуста, груша, яблуко, вишні-черешні, слива, виноград	

Український практичний!

Твій словничок на тему : емоції та почуття

Прочитай, спиши запам'ятай !

Дорисуй відповідні смайлики

Емоції	Почуття
щасливий -	Здоровий-.....
сумний-.....	Хворий-.....
спокійний-.....	Сонний-.....
Збентежений-.....	Голодний-.....
раляканий-.....	<u>Прикметник:</u> -який? - гарний - яка? - гарна -яке? - гарне - які? - гарні
сердитий-.....	
сором'язливий-.....	

Почитати , щоб знати!

Кожен період у народному календарі України захоплює різноманітністю вірувань, символів, страв, традиційних заходів і переживань.

Ось і осінь надійшла ...

Вона, в Україні наших дідусів, чарівна і , попри примхливу погоду, довгоочікувана і бажана. Після важкої праці , після клопотань у саду, городі, полі, господарстві , прийшов час відпочити . І не думайте , що означало це , просто вилізти на піч і проспати до весни як ведмідь. Навпаки! Осінню відживало, бриніло і вирувало життя . Був час просто вийти з хати . Зустрітись і поговорити. Поспівати і потанцювати. Сміятися і закохувати .

Так і народилась в Україні традиція вечорниць.

Вечорниці у світлиці.

Від осені аж до великого посту по селах і місечках відбувалися вечорниці . Зустрічі проходили найчастіше у хаті самотньої жінки (часто вдови) – Паніматки, яку у селі дуже шанували і якій батьки довіряли настільки, що дозволяти своїм дітям ходити у її світлицю. На вечорниці бо ж ходили старші хлопці і дівчата , молодь .

В будний день працювали вони разом : дерли пір'я , перебирали горох, вишивали і шили , а хлопці привчались до дрібних , господарських справ. (Написала працювали – а мали відпочивати, скажете...проте ця праця була зовсім іншою, у дружньому колі, при співах і жартах).

В неділю чи свята і вечорниці були святковими. Тоді вже всі приходили у гарному одязі , співали, танцювали , ворожили (на приклад на андрійки), вчились колядувати і ставили вертепи .

Дівчатам (для безпеки- бо ж вечорниці і до півночі продовжувалися) можна було приходити на вечорниці тільки в їхньому селі, а хлопці мали право побувати і в сусідніх селах. До того ж рідні брати і сестри не приходили на вечорниці до цієї ж самої світлиці щоб не трапилось біди і не закохалися в одну особу.....! Народна мудрість вражає!

Шануймо традиції свого народу.

Скарби України

Сумний листопад

Пам'ять – це також скарб.

Пам'ятайте!

Голодомор 1932-1933

У ці роки , на родючій українській землі , мільйони людей померло з голоду. Цю страшну смерть навели на волелюбний український народ вороги. Вони вкрали і вивезли з України все ,що мирний , божий народ випрацьовував тяжко довгими роками-віками. Нам треба пам'ятати про це і молитись за невинні жертви...дітей, молодь і дорослих.

У четверту суботу листопада люди у всьому світі запалюють у вікнах свічки.

**Запали свічку пам'яті
28.11.2020**

Уроки історії

Чому сумує, плаче дзвін
І біль сердець в одне
єднає?
Що розповісти хоче він,
Про що сьогодні нагадає?

Тривожні спогади ураз
Свічки очима розіп'яли,
Немов з минулого до нас
Вони із докором казали:

- Хто відповідь за ту біду,
Що голодом людей косила,
Що в Україні не одну
Убила гордість, пісню,
силу?

Не встануть свідки із
могил.
Вони й тоді не говорили,
Бо голод їх позбавив сил...
А за селом росли могили...

Встає історія з п'тьми,
Словами фактів промовляє
І хоче, щоб судили ми,
Бо заповіт від мертвих має.

Вона бідою, горем вчить,
Щоб не забулось
незабутнє,
Бо там, де пам'ять не
мовчить,
Там щастям повниться
майбутнє.

Наталія Погребняк

...Ніде нехай такого більш не буде!
Хай день новий життя несе нове.
Вклонімось низько сонцю й хлібу, люди!
В достатку Україна хай живе!

- Наталія Погребняк.

6
СОПІВАННЯ
www.sopivannya.com

*© *МОЯ КАЗКА – це допоміжний засіб у вивченні української мови.
Її не продається! А редакція ☺ працює pro bono!

Наша пошта e-mail : moja.kazka@wp.pl

Редакційна колегія : Група молодих редакторів *Чорний Жук*